

บทเรียน ด้านอารมณ์-สังคม บทที่ 56

เรื่อง ฉันมีขอบเขตพื้นที่ส่วนตัวที่มั่นคง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

กลุ่มอายุ

หัวข้อหลัก:

บทเรียน:

เวลาที่ใช้ในการสอน:

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี และมีความเห็นอกเห็นใจ

แสดงให้เห็นถึงทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

สร้างความสัมพันธ์: สร้างและรักษาสายสัมพันธ์อันดีและมีคุณค่าที่เกิดขึ้น

ระหว่างบุคคลหรือในกลุ่มคน รวมถึงในครอบครัวคริสตจักรด้วย

3-5 ปี

การเป็นปากเป็นเสียง

ฉันมีขอบเขตพื้นที่ส่วนตัวที่มั่นคง

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กจะแสดงออกถึงการตระหนักรู้ในพื้นที่ทางกายภาพที่ก่อให้เกิดเป็นขอบเขตส่วนตัวของเขา/เธอ

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

1. ไม่มี

อุปกรณ์การสอนสำหรับกิจกรรมเสริม:

1. กะละมังขนาดใหญ่ หรือกะละมังขนาดเล็กหลายๆใบ
2. น้ำ
3. สบู่ (สบู่เหลว, สบู่ก้อน, กลิเซอริน) อะไรก็ได้ที่สามารถจัดหาได้
4. ผ้าเช็ดมือ หรือ เศษผ้า

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านเนื้อหาในบทเรียนนี้ให้จบทั้งบท
2. หากคุณจะทำกิจกรรมเสริม:
 - ใช้ชามขนาดใหญ่หรือกะละมังที่ใหญ่พอที่เด็กๆจะเอามือวางเข้าไปได้ หากไม่มีกะละมังขนาดใหญ่สามารถใช้กะละมังขนาดเล็กหลายๆใบสำหรับเด็กแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มก็ได้

- ใส่สบู่ (สบู่ก้อน หรือ กลีเซอรีน หรือ สบู่เหลวก็ได้หากจัดหาได้) และน้ำลงในกะละมัง เพื่อให้ น้ำในกะละมังล้น ยิ่งล้นเท่าไรก็ยิ่งทำฟองสบู่ได้ง่ายขึ้น
 - เตรียมผ้าเช็ดมือหรือเศษผ้าไว้สำหรับให้เด็กๆ เช็ดมือ หากจัดหาไม่ได้ให้เด็กๆ ใช้เสื้อผ้าของตนก็ได้
 - ลองทำฟองสบู่ด้วยการใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้บรรจบกันเป็นวงกลม จุ่มมือลงไปใต้น้ำและค่อยๆ ยกขึ้นมาอย่างช้าๆ เพื่อให้เกิดฟิล์มสบู่ในวงกลม เป่าฟิล์มสบู่ที่นั่นเบาๆ เพื่อให้เกิดเป็นฟองสบู่กลมๆ
3. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ เพื่อพวกเขาจะตระหนักถึงพื้นที่ทางกายภาพที่ก่อเกิดเป็นขอบเขตส่วนบุคคลของตน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ให้เด็กคนหนึ่งยืนอยู่ข้างหน้ากลุ่ม และให้คุณเข้าไปยืนประจันหน้ากับเด็กแบบใกล้มากๆ จนหน้า แทะจะชนกันโดยไม่ต้องพูดอะไรเลยประมาณ 2-3 วินาที เธอคิดอะไรอยู่เวลาที่ฉัน (ครู) ยืนใกล้ เธอมาก ๆ ? รู้สึกอึดอัดไหม? ให้เด็กตอบ
2. เวลาที่มีใครมายืนใกล้กับตัวเธอมาก ๆ และเธอรู้สึกอึดอัด เราจะบอกว่าคนนั้นได้เข้ามาอยู่ในขอบเขตพื้นที่ของเธอ เราทุกคนต่างก็มีขอบเขตรอบๆ ร่างกายของเรา และวันนี้เราจะ มาพูดถึงขอบเขตพื้นที่ส่วนตัวนี้กัน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. หากเป็นไปได้ ให้พาเด็กๆ ไปด้านนอกห้องเรียน หรือไม่ก็จัดพื้นที่โล่งกว้างภายในห้องเพื่อทำกิจกรรมนี้ เราลองมาดูกันว่าขอบเขตพื้นที่ส่วนตัวของเรากว้างจากจุดไหนไปถึงจุดไหนบ้าง เราจะเรียก ขอบเขตนี้ว่าฟองอากาศส่วนตัวของเรา พวกเขาเคยเห็นฟองอากาศที่ไหนมาบ้าง? (คำตอบ ที่เป็นไปได้: ฟองสบู่ในน้ำ, ฟองอากาศในน้ำอัดลม, ลูกโป่งที่ได้จากการเป่ามากมาย, ฯลฯ)
2. คราวนี้ลองมาทดลองกับฟองอากาศส่วนตัวของเรากัน ให้เด็กๆ ยืนขึ้นและกระจายกันออกไป ให้เต็มห้อง ให้พวกเขาทุกคนหมอบลงกับพื้นและขดตัวเราให้เป็นลูกบอล ให้คุณสาธิตทำนี้ให้เด็กๆ ดูและให้พวกเขาทำตาม
3. ตอนนี้พวกเราอยู่ในลูกบอลหรือฟองอากาศเล็กๆ แล้ว เราไม่อยากอยู่อย่างนี้ไปตลอดหรอก เพราะฉะนั้นให้เราออกจากลูกบอลเล็กๆ ของเรานี้และนั่งลงบนพื้น ให้เด็กๆ นั่งลง
4. ขยับแขนของเราไปรอบๆ ตัวเราในทุกทิศทุกทาง ให้เด็กๆ ลองทำดู มือของเรากำลังวาด ขอบพื้นที่ของฟองอากาศของเราอยู่ ฟองอากาศนี้ใหญ่หรือเล็กกว่าตอนที่เราหมอบอยู่ บนพื้น? (ใหญ่กว่า)
5. ฟองอากาศของเราใหญ่ขึ้นเมื่อเรานั่งลง ให้เรายืนขึ้นแล้วดูสิว่าฟองอากาศของเราจะใหญ่ ขนาดไหน ให้เด็กๆ ยืนขึ้นและกางแขนออกไปในทุกทิศทุกทางเพื่อทำเครื่องหมาย/วาดขอบ ฟองอากาศอันใหม่ ดูว่าเด็กที่มีพื้นที่รอบๆ ตัวเพียงพอ จะได้ไม่ชนกัน
6. โอ้โฮ ฟองอากาศของเธอใหญ่จังเลย เราจะทำให้ฟองอากาศของเราใหญ่ได้ขนาดไหนนะ? ลองทำให้ฉัน (ครู) ดูด้วยการกระโดดขึ้นสูงๆ สิ ให้เด็กๆ กระโดดและแกว่งแขนไปรอบๆ เพื่อวาดขอบเขตของฟองอากาศอันใหม่

7. ไหนลองดูสิว่าเราจะก้าวไปข้างหน้าโดยไม่โดนฟองอากาศของคนอื่นหรือไม่ เธออาจจะขยับแขนไปรอบๆ ด้วยเวลาเดินจะได้รู้ว่าฟองอากาศที่หุ้มอยู่รอบๆ ตัวของเธอกว้างแค่ไหน ให้เด็กๆ ก้าวไปหนึ่งก้าว หากโดนกัน ให้พวกเขาขยับตัวไปอีกสักนิด
8. เราจะมาเล่นเกมสลับกันและระวังไม่ให้ไปโดนฟองอากาศของคนอื่นเพราะเราไม่อยากให้ฟองอากาศของใครแตก เมื่อครูให้สัญญาณ ให้พวกเราเริ่มเดินไปรอบๆ ห้อง แต่ต้องระวังเป็นพิเศษจะได้ไม่ไปโดนพื้นที่ฟองอากาศของใครเข้า
9. ขยับแขนของเธอไปรอบๆ ด้วย คนอื่นจะได้เห็นพื้นที่ฟองอากาศของเธอ ให้สัญญาณและให้เด็กๆ เดินไปรอบๆ ห้อง
10. หลังจากที่ได้เล่นไปแล้วสักพักหนึ่ง เรียกให้พวกเขามารวมตัวกัน เลือกเด็กสักคนที่ยืนใกล้ๆ คุณ นี่คือนพื้นที่ฟองอากาศของฉัน (ทำให้นักเรียนทุกคนเห็นด้วยการขยับแขนไปรอบๆ ตัวคุณ) ลองแสดงให้เพื่อนๆ เห็นสิว่าพื้นที่ฟองอากาศของเธออยู่ไหน (เด็กที่ยืนถัดจากคุณวาดเขตพื้นที่ฟองอากาศของเธอด้วยการกางแขนไปรอบๆ)
11. ขยับตัวของคุณเข้าไปอยู่ในเขตพื้นที่ของเขา เอาละสิ นี่ฟองอากาศของเราสองคนซ้อนกันแล้วนะเนี่ย นี่เธอคงจะรู้สึกอัดอัดและกระอักกระอ่วนน่าดูเลยใช่ไหม? เพราะฉัน (ครู) เข้าไปอยู่ในฟองอากาศส่วนตัวของเธอ ให้เด็กตอบ
12. ฟองอากาศของทุกคนไม่ได้ใหญ่เท่ากันเสมอไป ฟองอากาศของฉัน(ครู)ใหญ่กว่าของเธอ แต่เธอก็มีพื้นที่ฟองอากาศส่วนตัวของเธอเอง ตอนฉันเข้าไปอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวของเธอ ฉันเข้าไปใกล้เกินไปจนดูเหมือนว่าฉันไปเจาะให้ฟองอากาศของเธอแตก ไหนลองทำเสียงเวลาฟองอากาศหรือลูกโป่งแตกดูสิ เอาให้ดังๆ เลยนะ ให้เด็กๆ ทำเสียงลูกโป่งหรือฟองอากาศแตกหรือเสียงที่ใกล้เคียงเสียงใดก็ได้
13. เคยมีใครที่เข้ามาใกล้เธอจนเกินไปจนทำให้เธอรู้สึกอัดอัดบ้างไหม? ให้เด็กๆ ตอบ
14. ฟองอากาศหรือพื้นที่ส่วนตัวของเธออาจจะขยายขนาดใหญ่ขึ้นได้เวลาที่เธอเศร้า เสียใจ เหนื่อย หรือแค่รู้สึกไม่ดี เธอคงไม่อยากให้คนอื่น ๆ มาเข้าใกล้เวลาที่เธอหงุดหงิด ให้พวกเราลองทำให้ฟองอากาศของเราใหญ่ขึ้นดูสิ เพื่อไม่ให้คนอื่น ๆ เข้ามาใกล้จนเกินไป ให้เด็กๆ ทำพื้นที่ส่วนตัวของเธอให้ใหญ่ขึ้นด้วยการกางแขนออกหรือการกระโดด
15. เมื่อใดบ้างที่เราารู้สึกว่าเราไม่ต้องการให้คนอื่นเข้ามาใกล้ตัวเราหรือฟองอากาศของเรา? (คำตอบที่เป็นไปได้: หลังจากถูกทำโทษ, เวลาที่มีคนทำให้เราเสียใจ, เวลาที่มีคนใจร้ายกับเรา, เวลาที่เราโกรธ, ฯลฯ)
16. ฟองอากาศหรือพื้นที่ส่วนตัวของเธออาจจะลดขนาดลงเวลาที่เธอมีความสุขหรือเวลาที่มีคนที่เธอไว้วางใจอยู่รอบๆ ภายเธอ เธออาจจะต้องการอยู่ใกล้ๆ ใครบางคน ให้เราทำฟองอากาศของเราให้เล็กลงกันเถอะ เราจะได้อยู่ใกล้กับคนอื่นมากขึ้น ให้เด็กแต่ละคนทำพื้นที่ฟองอากาศของเขาเล็กลงด้วยการขดตัว, นั่งยองๆ หรือหมอบไปกับพื้น หรือเอามือไว้ข้างลำตัว
17. เธอตัดสินใจได้เองว่าจะให้คนอื่นเข้าไปในฟองอากาศของเธอหรือไม่ ตอนนี้ให้ทุกคนเดินไปรอบๆ และเลือกว่าจะทำให้พื้นที่ฟองอากาศมีขนาดใหญ่เพื่อคนอื่นออกไป หรือเลือกที่จะทำฟองอากาศขนาดเล็กเพื่อให้คนอื่นได้เข้าใกล้เธอก็ได้ ให้เวลาเด็กๆ ในการทดลองเปลี่ยนขนาดฟองอากาศของตน

สรุปบทเรียน

1. เรียกเด็กๆ ให้กลับมารวมกัน และถามคำถามเหล่านี้
 - ใครมีฟองอากาศส่วนตัวบ้าง? (ทุกคน)
 - ฟองอากาศที่ว่ามีขนาดเดียวตลอดเลยหรือไม่? (ไม่)
 - ใครเป็นคนเลือกว่าฟองอากาศควรจะใหญ่หรือเล็ก? (ตัวเอง)
 - แล้วใครเป็นคนเลือกว่าคนไหนบ้างที่สามารถเข้ามาในพื้นที่ฟองอากาศของเธอได้? (ตัวเอง)
 - วันนี้เวลาที่เราร่วมกับคนอื่น ให้เราสังเกตดูสิว่าพวกเขาขึ้นใกล้หรือไกลกับเธอจนเกินไป
2. มีอยู่คนหนึ่งที่อยู่ในฟองอากาศกับฉัน (ครู) เขาอยู่ในใจของฉัน เขาคือใคร? (พระเยซู)
3. ฉันชอบที่จะให้พระเยซูอยู่ใกล้กับฉันตลอดเวลา ฉันชอบที่พระเยซูทำให้ฉันคิดว่าพระองค์ทรงรักฉันมากเพียงไรในเวลาที่ฉันเศร้าและไม่ต้องการให้ใครเข้ามาในพื้นที่ฟองอากาศของฉัน
4. ฉันจะชอบพระคุณพระเยซูที่เข้ามาอยู่ในใจของฉัน หากเธอได้ขอให้พระเยซูเข้ามาอยู่ในใจเธอแล้ว เธอก็สามารถขอพระคุณพระองค์ได้เช่นกัน ให้ตะโกนพร้อมกันว่า “ขอพระคุณ” หากเด็กๆ ต้องการ

กิจกรรมเสริม:

1. ให้เด็กๆ นั่งใกล้กับภาชนะที่ใส่น้ำสบู่ สารถีให้พวกเขาเห็นว่าจะทำฟองสบู่ด้วยนิ้วมือได้อย่างไร ให้เวลาพวกเขาเล่นฟองสบู่สักครู่ และในขณะที่พวกเขากำลังสนุกอยู่นั้น ให้พูดคุยกันเรื่องฟองอากาศส่วนตัวของพวกเขา
2. ลองคิดว่ามีคนคนหนึ่งอยู่ในฟองสบู่ที่เธอเล่นอยู่สิ คนนั้นเป็นตัวยักษ์ หรือตัวใหญ่? เขาอยู่ในฟองสบู่คนเดียวหรือไม่? มีใครมีฟองสบู่พร้อมๆ กัน 2 ฟองหรือไม่? ฟองสบู่หลายๆ อันรวมกันเป็นฟองเดียวไหม?
3. สมมติว่าเธอเป็นคนที่อยู่ในฟองสบู่ ฟองสบู่ที่เธออยู่นั้นมีขนาดใหญ่เวลาที่เธอไม่ต้องการให้ฟองอื่นๆ มาใกล้ และมีขนาดเล็กเวลาที่เธออยากให้ฟองสบู่อื่นๆ เข้ามาใกล้เธอใช่ไหม เธอให้ฟองสบู่อื่นๆ เข้าใกล้เธอหรือไม่?
4. ถามเด็กๆ ว่าพวกเขามีคำถามอะไรไหม และพูดคุยเรื่องต่างๆ ที่คิดว่าพวกเขาอาจจะยังสงสัยอยู่ พยายามให้เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องพื้นที่ฟองอากาศส่วนตัวให้มากที่สุด

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
